

give ham Ret, men jeg indrømmer, at efter den Maaade, hvorpaa Sagen er exequeret, er Næringsfattens funde og rigtige Princip forfundet, saa at den factist ikke bliver forskjellig fra Formue- og Leilighedsstat — jeg siger altsaa, at efterat Næringsfattens er falden i Kjøbenhavn, er der ingen Grund til at opretholde den for den øvrige Deel af Landet, og naar jeg skal udtale min personlige Anskuelse, da vil Næringsfattens ikke optræde i hvad jeg har tænkt mig som en heldig Ordning af den kommunale Beskatningsvæsen, en Ordning, der jo staaer for Døren, saa at det er mig temmeligt ligegyldigt, om Næringsfattens i Kjøbstæderne falder et Aar tidligere eller senere.

Hvad de Ændringsforslag, der foreligge, angaaer, kan jeg ogsaa i dette Punkt slutte mig til Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), at der formeentlig ikke er nogen Grund til at forandre den Redaction, der foreligger. Jeg erklærer, at jeg anseer Grundtaxten for et overmaade u hensigtsmæssigt Grundlag for variable Skatter, og jeg mener altsaa, at Grundtaxten albrig vil være skiftet til at gjøres til Basis for en ny Beskatning. Jeg kan heller ikke ret vel tænke mig noget Tilfælde, i hvilket Indenrigsministeriet, hvis Approbation jo her er forbeholdt, skulde give sit Samthkke til, at det Beløb, der hidtil har været udredt som Næringsstat, fremtidig maatte lignedes paa Grundtaxten. Altsaa i den Henseende troer jeg, at man kan være temmelig rolig. Om der kan møde et saadant specielt Tilfælde, hvor jeg tiltrods for denne min Anskuelse skulde føle mig opfordret til at tiltræde et Andragende i den nævnte Retning fra en Kommunalbestyrelse, skal jeg lade staae hen, men jeg troer det ikke, og der vil altsaa slet ikke være nogen Fare ved at opretholde Lovbestemmelsen, som den foreligger. Hvad jeg imidlertid slet ikke kan forstaae, er, at Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Jessen) har bekæmpet Ændringsforslaget, fordi det skulde gjøre et Indgreb, der ikke skulde indeholdes i Lovudkastet, i den kommunale Frihed. Det maa beroe paa en fuldstændig Misforstaaelse baade af Lovudkastet og af Ændringsforslaget, thi Lovudkastet gaaer ikke ud paa, at Borgerrepræsentationen kan vedtage en saadan

Fordeling paa Grundtaxten, men foreslaaer kun, at den skal kunne andrage derpaa hos Indenrigsministeriet, ved hvis Samthkke den først faaer Ghyldighed, og naar Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Jessen) har villet opstille det som en Virkning af den naturlige kommunale Frihed, at de enkelte Kommunalbestyrelser skulde kunne vedtage hvilke Beskatningsnormer og hvilke Beskatningsbaser, de ville, saa er dette aabenbart aldeles urigtigt. Det er Noget, der ikke kan indrømmes ved nogen fornuftig Kommunallov. Det er aabenbart rettest og naturligt, at dette Forhold ligger i Lovgivningsmagtens Haand, men efter den historiske Udvikling, der er forefundet, er det consequent, at Lovudkastet giver Indenrigsministeriet Bemyndigelse til at give sit Samthkke. Jeg troer ikke, at Indenrigsministeriet kan undvære en saadan Bemyndigelse, og det er kun i Kraft af den Bemyndigelse, som Loven giver, at Indenrigsministeriet kan give sit Samthkke, men at nogen fornuftig Kommunallov skulde kunne udtale som Princip, at Kommunalbestyrelserne kunne vedtage, hvilke Beskatningsnormer og Beskatningsbaser de ville, benægter jeg. Jeg vil altsaa finde det rigtigst, at man forkafter Ændringsforslagene baade under Nr. 1 og Nr. 2 og holder sig til Lovudkastet, som det foreligger, idet jeg gjentager, at jeg ikke let kan tænke mig noget Tilfælde, hvor jeg skulde kunne give mit Samthkke til, at det Beløb, der hidtil har været udredt af Næringsfattens, fremtidig lignedes paa Andet end Formue og Leilighed. — Hvad Ændringsforslaget under Nr. 3 angaaer, da kan jeg ikke have Noget imod samme at indvende, det er aldeles overeensstemmende med et lille Lovforslag, der foreligger Thinget og ikke synes her at møde nogen Modstand, og som gaaer ud paa, at Forholdene i disse Stækker, der ere ligesom svævende mellem Himmel og Jord og hverken ere Land- eller Bykommuner, ordnes paa en Maaade, som er i Samklang med Ordningen baade for Land- og Bykommuner. Forresten har Frederiksberg, Nørresundby og Silkeborg ikke Næringsstat; jeg troer ikke, at den findes i Frederiksværk, derimod findes den i Løgstør, men det er jo correct at udvide Loven til ogsaa at omfatte dem. — At Lovens Titel undergaaer en Forandring, og at For-